

ἓνα βρεστίκι Μάν. || Παροιμ. Τοῦ φτωχοῦ τὸ βρεστίκι ἢ καρφί ἢ πέταλο Λακεδ.

βρετίκι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὗς βρετίκι.

Βρεσίδι 1, δ ἰδ.

* **βρετικὸς** ἐπίθ. βρετικεῖα ἢ, Κέρκ. (Νύμφ.) βρετικὸ τό, ἀμάρτ. βρεστικό Πελοπ. (Οἶν.) εὐράτικα τά, Πόντ. (Κοτύωρ.) βρετικά Ζάκ. Ἡπ. Κύθηρ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) κ.ά. βρετ'κὰ Ἡπ. Λευκ. βρετ'κὰ Ἡπ. (Ζαγόρ.) βρεστικά Πελοπ. (Γέφυρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. εὐρετικός = ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ εὐρίσκειν, ἐφευρετικός. Διὰ τὸ βρεστικό βρεστικά ἰδ. βρετίκι.

1) Θηλ. βρετικεῖα οὗς, κόρη ἐκθετος Κέρκ. (Νύμφ.)

2) Οὐδ. ἐνικ. καὶ πληθ. οὗς, βρετίκι 1, δ ἰδ., Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κύθηρ. Λευκ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Γέφυρ. Καλάβρυτ. κ.ά.) Πόντ. (Κοτύωρ.)

βρετὸς ἐπίθ. εὐρετὸς Κύπρ. βρετὸς Θήρ. Κάμπ. Κύπρ. Πελοπ. (Λακων.) κ.ά. βρετὸ τό, Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Βιθυν. Θράκ. Κωνπλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. Χηλ. κ.ά.—Λεξ. Βυζ. βρετὸ Θεσσ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. εὐρετὸς = ὃν δύναται τις νὰ εὕρῃ, ν' ἀνακαλύψῃ.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον συναντᾷ τις κάπου Κρήτ.: Βρετὸς ἦτονε κὶ αὐτὸς 'ς τὸ γλέδι. Βρετὴ ἦτανε κὶ αὐτὴ 'ς τὸ χορό. 2) Ὁ αὐθορμήτως παρουσιαζόμενος Κάμπ.: Μὰς ἦρε βρετὸς βρετὸς.

Β) Οὗς. 1) Θηλ. βρετὴ καὶ οὐδ. βρετὸ, ἐκθετον παιδίον Θήρ. Κρήτ. κ.ά.: Τὸ παιδί ποῦ 'χει εἶναι βρετὸ καὶ τὸ 'νέθρεψε Κρήτ. Συνών. βρεσιμαῖο (ἰδ. ἐν λ. βρεσιμαῖος 2 β). Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Ἰθάκ. Κύθηρ. Κωνπλ. Πελοπ. (Μάν.) Προπ. (Κύζ.) κ.ά. Καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. τοῦ Βρετοῦ Νίσυρ. Πελοπ. (Γορτυν.) Εὐρετὴ Κύπρ. Χίος. 2) Ὁ κατὰ προσποιήσιν ἐκθετος (γίνεται προσποιητὴ ἐκθεσις καὶ ἀνεύρεσις βρέφους πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ θανάτου του) Πελοπ. (Λακων.)

γ) Παιδίον εὐτελοῦς καταγωγῆς, πρόστυχον Κάμπ.

δ) Θηλ., ἀγία εἰκὼν εὐρεθεῖσα κάπου Πελοπ. (Λακων.)

ε) Θηλ., θησαυρὸς κρυμμένος εἰς τὴν γῆν Κύπρ.: Σὰν ἔσκαρτα τὸ χωράφιν μου, ἤδρα εὐρετήν. 2) Οὐδ., πηγὴ ὕδατος παρὰ ποταμὸν (τοῦ ὁποῖου τὸ ὕδωρ διεισδύον εἰς τὸ ἔδαφος ἀναβλύζει εἰς ἄλλην θέσιν ὡς πόσιμον πλέον) Κύπρ. 3) Οὐδ., αἰνίγμα Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Βιθυν. Θεσσ. Θράκ. Κωνπλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. Χηλ. κ.ά.—Λεξ. Βυζ. Συνών. ἀπεικαστὰ 3, ἀπείκασμα 3, ἀπεικαστικό, ἀπεικαστό, εἰδωλο.

βρετουδάκι τό, Κρήτ. βρετουδάκι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὗς. βρετουδί, δ ἐκ τοῦ βρετὸ < βρετὸς.

Βρετὸς Β 1, δ ἰδ.

βρετούνι τό, Πελοπ. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βρετὸ (ἰδ. βρετὸς Β 1) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦνι.

Βρετὸς Β 1, δ ἰδ.: Δὲν εἶναι δικό της παιδί αὐτό, εἶναι βρετούνι.

βρεφοκομεῖο τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ λογίου οὗς. βρεφοκομεῖον παρὰ τὸ βρεφοκόμος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εῖο(ν).

Ἰδρυμα φιλανθρωπικόν, ὅπου περισυλλέγονται καὶ ἀνατρέφονται τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη.

βρεφοκοῦνι τό, ἀμάρτ. βρεφονοῦν' Μακεδ.

Ἐκ τῶν οὗς. βρέφος καὶ κουνί.

Λίκνον βρέφος. Συνών. κούνια.

βρέφος τό, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Κάμπ. Κρήτ. Κύπρ.

Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν.) Σύμ. κ.ά. βρέφον Πόντ. (Κοτύωρ.) βρέφο Ἡπ. Θήρ. Μακεδ. (Καστορ.) βρέχος Κρήτ. Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. βρέχους Θεσσ. βρέχον Ἡπ. βρέθους Μακεδ. (Σισάν.) βρέφον Κεφαλλ. βρέχνος Κεφαλλ. βρέχνο Κεφαλλ. βράχρους Λυκ. (Λιβύσσ.) φρέφος Ἰκαρ. Πόντ. ρέφος Θράκ. (Σηλυβρ.) Πόντ. (Ἀμισ.) γρέφου Λήμν. Πληθ. βρέφα Ἡπ. Μακεδ. (Καστορ.)

Τὸ ἀρχ. οὗς. βρέφος. Ὁ τύπ. βρέχος ἐκ τροπῆς τοῦ φ εἰς χ κατ' ἀνομοίωσιν πρὸς τὸ β.

Νεογέννητον παιδίον, νήπιον ἐνθ' ἄν.: Εἶναι παιδί βρέφο Θήρ. Μετὰ τὸ βρέχος τὰ βαλε Ρόδ. Βρέχος παιδί Σύμ. Βράχρους μουρὸν Λιβύσσ. Συνών. βρεφούδι, βρεφούλλι, μωρὸ (ἰδ. μωρός).

βρεφούδι τό, Θράκ. βρεχούδ' Θράκ. (Μυριόφ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βρέφος διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδι.

Βρέφος, δ ἰδ.

βρεφούλλι τό, ἀμάρτ. βρεφούλλ' Πόντ. (Χαλδ.)

γρεφούλλ' Πόντ. ρεφούλλιν Πόντ. (Κερασ.) ρεφούλλ' Πόντ. (Ὀφ.) ρεφούλλ' Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. βρεφούλλιον. Εἰς τὸ ρεφούλλιν ἀπεβλήθη τὸ β κατ' ἀνομοίωσιν πρὸς τὸ ἐπόμενον φ. Βρέφος, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ μωρὸ μ' ἀκόμαν ρεφούλλ' ἐν Τραπ. Ἀκόμη ρεφούλλιν παιδὶν ἐν Κερασ.

βρεχανίζω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρέχω διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανίζω, περὶ ἧς ἰδ. Ἀνθ.Παπαδόπ. ἐν Ἀρχ. Πόντ. 12 (1946) 59.

Κατὰ γ' ἐνικ. πρόσωπ. πίπτει σιγανὴ βροχή: Ἄσμι. Βρέθει βρέθει βρεχανίζει | καὶ ἡ γραῖα τηγανίζει (παιδικὸν σκωπτικὸν ἄσμι.) Συνών. βρεχουλλίζω, ψιχαλίζω.

* **βρεχίον** τό, βρεδίον Πόντ. (Ἀμισ. κ.ά.) βρεδίος ὁ, Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρέχω καὶ τῶν παραγωγικῶν καταλ. -ιον -ίος, περὶ ὧν ἰδ. Ἀνθ.Παπαδόπ. ἐν Ἀρχ. Πόντ. 12 (1946) 62 κέξ.

1) Τὸ νὰ βρέχῃ, βρέξιμον. 2) Βροχή.

Πβ. βρεξίος.

βρεχουλλίζω Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρέχω διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ουλλίζω, δι' ἣν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,584 ἢ ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὗς. βρεχούλλα παρὰ τὸ βροχούλλα.

Βρεχανίζω, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν. Ἀ' ταχύτερον βρεχουλλίζει (ἀ' = ἀπὸ) Ἀπύρανθ. Ὁλη μέρα βρεχουλλίζει σήμερα αὐτόθ.

βρεχοῦσα ἐπίθ. θηλ. Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βρέχω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ τῆς ὁποίας ἰδ. Ἀνθ.Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 180 κέξ.

Ἡ πέμπουσα βροχὴν, ἡ βρέχουσα: Παναγία ἡ βρεχοῦσα (ἐπίθ. τῆς Παναγίας, ἃν οἰαδήποτε ἐορτὴ αὐτῆς συμπέσῃ εἰς βροχερὰν ἡμέραν).

